

ONDERWEG

Kerkblad Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal

In dit nummer:

Beroepingscommissie van start

Verwarring over de eindejaarscollecte

Begin van de veertigdagentijd

februari

2021

Gebed voor de veertigdagentijd van 2019 geschreven door (toenmalig) Abt Gerard Matthijsen OSB Abt van de Sint Adelbertabdij te Egmond. Behoort bij de meditatie van Agnes Hana.

*Goede God,
Mijn weg naar Pasen is een vallen en opstaan.
Ik vergeet waarnaar ik onderweg ben,
Ik verlies de moed en zie het niet meer zitten.
Help mij dat ik iedere dag genoeg moed krijg
Om niet op te geven,
Genoeg licht om verder te gaan.
Geef mij een metgezel die mij helpt,
En doe mij voor een ander een helper zijn.
En laat mij straks de vreugde ervaren te mogen delen
In de overwinning van Christus op al wat negatief is,
En met Hem U te verheerlijken in deze tijd en in
Eeuwigheid
AMEN*

INSTUREN KOPIJ ONDERWEG

Het volgende nummer van Onderweg verschijnt op 4 maart.
De uiterste inleverdatum van de kopij is 21 februari.
U kunt uw artikelen sturen naar onderweg@pgmbd.nl.
We verzoeken iedereen om alleen gebruik te maken van dit mailadres.
Willy de Koning, Monica Bosman, Ruud Steen, Bert Stuij, Germ Visser,
Gerdien Zwartkruis

COLOFON

Onderweg is een uitgave van de Protestantse Gemeente Maas en Beekdal. Het blad is bestemd voor al onze abonnees.

Predikant: ds. Pier Prins tel.: 046-4360037, dominee1@pgmbd.nl

Digitale Onderweg

U kunt Onderweg lezen op de website <https://www.pgmbd.nl/onderweg>.

Ook kunt u een digitale versie ontvangen. Hiervoor kunt u contact opnemen met de redactie.

Papieren Onderweg

Abonnementsprijs: € 12,50 per kalenderjaar.

Voor vragen of opmerkingen over de bezorging van Onderweg, kan contact worden opgenomen met Wim Hoogstraten 046-4332872, email: wim.hoogstraten@xs4all.nl

Actueel nieuws

Check de website www.PGMBD.nl regelmatig voor actueel nieuws (via www.pgmbd.nl/actueel). Dan blijft u altijd op de hoogte, ook tussen het uitkomen van Onderweg of Nieuwsbrief door.

Redactie

Willy de Koning, tel. 046-4513795, Monica Bosman, Ruud Steen, Bert Stuij, Germ Visser, Gerdien Zwartkruis.
Hebt u artikelen voor Onderweg, dan kunt u die sturen via e-mail: onderweg@pgmbd.nl

40 DAGEN IN DE WOESTIJN: ALLEEN ZIJN

In deze tijd hoor je veel over eenzaamheid. Door de dichte deuren van huizen, winkels en restaurants en noem maar op wat er allemaal niet dicht is behalve de super, de drogist, en tot mijn stomme verbazing de drankwinkel, is er veel eenzaamheid.

Wat is het verschil tussen eenzaam zijn en alleen zijn?

Koningin Wilhelmina schreef ooit een boekje. 'Eenzaam maar niet alleen.'

Je zou het oppervlakkig gezien niet verwachten, maar sommigen van u kennen deze ervaring.

Je bent in een gezelschap maar je voelt je niet betrokken bij hun gezelligheid, hun vrolijkheid. Jij zit met andere gevoelens en gedachten. Soms voel je je daardoor nog meer eenzaam. Jij hoort er niet bij, je staat erbuiten.

Het omgekeerde kan ook waar zijn, alleen maar niet eenzaam.

Als jarenlange, ervaren kloosterbezoeker, kan ik vertellen dat het heerlijk kan zijn om alleen te zijn.

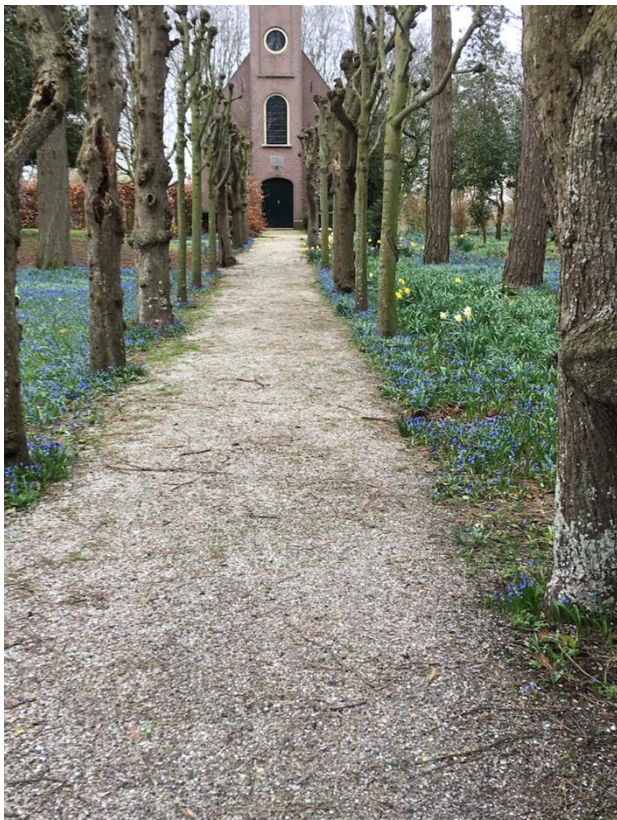
Als je een druk sociaal leven hebt, heb je wel eens het gevoel dat je geleefd wordt. Je raakt jezelf kwijt in alle gezelligheid, gesprekken, samen dingen doen en beleven.

Stilte is dan weldadig. U weet ook dat stilte aangrijpend en akelig eenzaam kan zijn, maar stilte kan ook heerlijk zijn.

Kloosters zijn stiltegebieden. Er wordt geen woord te veel gezegd. Ook weer niet te weinig, maar één woord kan meer goed doen, dan een stroom van woorden. Een paar jaar mocht ik als portier (zuster portier?) mijn vrijwilligerswerk doen in de Sint Adelbertabdij in Egmond-Binnen. Mijn taak was het om de stilte te bewaken en de buitenwereld gastvrij te ontvangen op zo'n manier dat het gebed van de broeders ongestoord door kon gaan. Dat was een leuke taak je was druk met telefoon en deurbel. Af en toe had je hilarische momenten met onwetende toeristen die even gezellig rond wilden stappen in het stiltegebied van de Abdij. 'Even kijken waar ze slapen' zei er een enthousiast tegen mij! Het onbegrip en ongeloof dat mensen vrijwillig de stilte en het alleen zijn zochten.

Zinloos en saai werd het gevonden, haast zielig voor de broeders die daar hun leven in stilte door brachten, werkend en biddend. En vooral dat alleen zijn, dat was toch wel op zijn zachtst gezegd 'sneu' vond men.

Alleen zijn in een eerbiedige, afwachting, verlangende stilte. Wat gaat God/Jezus tegen mij zeggen?

Jezus zegt in Matteus 6: 6 'Maar gij, wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader in het verborgene; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.'

De laatste maanden en dat beginnen er al aardig wat te worden- als we de zomer even niet meerekenen- zitten we veel 'noodgedwongen' alleen in onze binnenkamer. Ieder heeft nu een eigen abdij.

Dat kan de ene dag geen probleem zijn. Het is goed zo, het geeft rust. Er is gewoon even geen keuze van ga ik eruit of naar iets/iemand toe of niet? De andere dag komen de muren van die binnenkamer op je af. Ik wil er uit! Iets beleven, iemand echt ontmoeten we missen de aanraking.

Het zal nog even duren voor de deuren weer opengaan. Dat is ons allen duidelijk. Volhouden en misschien lukt het ons om eruit te breken en iemand echt te ontmoeten, die Vader in het verborgene?

Zouden we daar een glimpje van op kunnen vangen? Wil die even bij ons komen zitten in ons alleen zijn?

Dan zijn we alleen maar niet eenzaam.

Hopelijk gebeurt dat zomaar.

Protestantse kerk in Egmond Binnen. Inmiddels in bruikleen gegeven aan de 'buren' de Benedictijnen van de Sint Adelbert Abdij.

Alleen zijn veertig dagen en veertig nachten. Zoals Jezus dat was in de woestijn. Dat is pas echte quarantaine. Quarantaine is terug te voeren op veertig. Veertig dagen mochten de zeelieden niet van boord van hun schip dat van verre streken kwam, om geen onbekende ziekten in het land van ontvangst te brengen.

De veertigdagentijd gaat halverwege deze maand beginnen. Geen Carnaval dit jaar, dat zal vreemd stil zijn. Voor sommigen van u wellicht een opluchting. Misschien had u niet veel met Carnaval, maar het zal vast voor ons allen een ongekennde ervaring zijn. Zomaar naar Aswoensdag in stilte... Veertig dagen in de woestijn. Hoe gaan we het dit jaar ervaren? Mag het een goede voorbereiding op Pasen zijn waarbij we ons verbonden voelen in de stilte waarin God woont, met ons...

Ds. Agnes Hana

UIT DE KERKENRAAD

Als ik dit stukje schrijf, hebben we een bewogen week achter de rug. De avondklok is ingegaan en we mogen nog maar één bezoeker per dag ontvangen. Het volhouden van deze lockdown wordt steeds moeilijker. We missen zo het contact, het even bij elkaar op bezoek gaan. We missen de knuffel en de omhelzing. En in de kerk missen we het zingen, het samen stil zijn, elkaar weer even zien bij het koffiedrinken, elkaar ontmoeten in de gespreksgroep.

In de Bijbellezing vanochtend in de kerkdienst (die van 24 januari) hoorden we dat zo'n moeilijke periode in de Bijbel vaker voorkomt. Toen Samuel door God geroepen werd, was het ook een hele donkere tijd. Het volk Israël had zich van God afgekeerd. Er waren slechte leiders gekomen. "De Heer sprak in die tijd bijna nooit tegen iemand." Het lijkt uitzichtloos. Maar in die moeilijke tijd ontstaat weer een nieuw begin. Samuel wordt geroepen en hij antwoordt: "Spreek Heer. Ik ben uw dienaar. Ik luister."

Afgelopen week was er ook zo'n bewogen moment toen Amanda Gorman haar gedicht voordroeg bij de inauguratie van Joe Biden als president van de VS. In een verscheurd land, midden in de coronapandemie, schetste ze een bijbels visioen waarin ze eindigt met de woorden:

"Want er is altijd licht, als we maar dapper genoeg zijn om het te zien. Als we maar dapper genoeg zijn om het te zijn."

Dit is een tijd, waarin we elkaar moeten vasthouden, er voor elkaar moeten zijn. Waarin we een lichtpuntje moeten zijn, waarin we zelf met een heel klein gebaar iets voor iemand anders kunnen betekenen. Zijn wij dapper genoeg? Gelukkig, als we er oog voor hebben, zijn er overal lichtpuntjes: een klein groepje dat

samen kaartjes schrijft om mensen te bemoedigen, het breicafé dat gewoon thuis verder gaat, een dominee of goede bekende die je opbelt, een toevallige ontmoeting bij de supermarkt.

In de kerkenraad – inmiddels aardig ervaren met Team meetings - denken we na over de toekomst van de kerk en over tijd na Corona. We hebben jaarplannen gemaakt. We zijn ontzettend blij dat de beroepingscommissie (onder aanvoering van Joop Joosen) aan de slag is gegaan met het proces om tot een nieuwe predikant te komen na het vertrek van Irene Pluim. Het is heel erg fijn dat er inmiddels zowel vanuit de Ontmoetingskerk als de Johanneskerk iedere zondag diensten kunnen worden uitgezonden. Fantastisch dat er een technisch team is geformeerd om deze uitzendingen te ondersteunen.

Met dank aan Wil Wessels zijn alle open preekplekken (door het vertrek van Irene Pluim) met gastpredikanten ingevuld. Agnes Hana is in Sittard aan het werk gegaan. Diaconie en Pastoraat ontmoeten elkaar nog en denken na over nieuwe vormen. De ledenadministratie van beide gemeenten is inmiddels in elkaar geschoven en de digitale actie Kerkbalans loopt. Iedere maand verschijnt dit prachtig vormgegeven kerkblad. Onze nieuwe website (<https://www.pgmbd.nl>) ziet er steeds mooier uit. Iedere week worden op twee adressen bloemen bezorgd.

Wat gebeurt er eigenlijk nog veel!

Op de agenda van afgelopen kerkenraadsvergadering stond ook een agendapunt over de opvolging van aftredende kerkenraadsleden. Einde van dit jaar zijn er nogal wat die gaan stoppen. Elders in dit blad vindt u hier wat meer over. Kent u mensen die geschikt zouden zijn een taak in de kerkenraad op zich te nemen? En uzelf, hebt u ideeën over wat u verder nog zelf in de kerk zou kunnen doen? In deze tijd en in de nabije toekomst hebben we nieuwe, creatieve en enthousiaste ideeën nodig. Hoe zou het anders kunnen? Het is helemaal niet nodig te wachten tot u ergens voor gevraagd wordt, maar u kunt zelf samen met anderen iets nieuws proberen op te zetten. Iets waar u zelf ook enthousiast van wordt. Hoe komt onze kerk sterker uit deze crisis?

We worden gevraagd in deze donkere tijd een licht voor elkaar te zijn. Dat vinden we niet altijd makkelijk. Maar we worden daarbij bemoedigd door de woorden (die ook deze ochtend in de kerkdienst klonken): “Jezus zei: Ik ben het licht voor de wereld. Als je mij volgt, leef je niet meer in het donker. Dan hoor je bij het licht dat leven geeft.” (Joh. 8:12)

Namens de kerkenraad, *Marnix van Gurp*

NAMEN GEVRAAGD OM VACATURES IN DE KERKENRAAD IN TE VULLEN

Sinds ons samengaan het afgelopen jaar in juli, bestaat de kerkenraad van de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal uit 11 mensen, waarvan één vacature, door het vertrek van Irene Pluim. Mocht u het weer even vergeten zijn (niet erg hoor), het zijn de volgende mensen:

- Predikanten: Pier Prins en een vacature
- Ouderlingen Pastoraat: Iet den Boer en Bertha Verkerk
- Diakenen: Wim Hendriks en Joke van der Steen
- Ouderlingen Kerkrentmeesters: Bert Kip en Eddy Roerdink
- Ouderling Bezinning en ontmoetingen communicatie: Bert Stuij
- Scriba: Kees van Luijk
- Voorzitter: Marnix van Gurp

In de Kerkenraadsvergadering van 19 januari jl hebben we de ambtsperiode van Wim Hendriks als diaken met 2 jaar verlengd. We zijn heel blij dat Wim daartoe bereid was.

Eind van dit jaar zijn er maar liefst 6 leden van de kerkenraad aftredend: Iet den Boer, Joke van der Steen, Bert Kip, Eddy Roerdink, Bert Stuij en Marnix van Gurp.

Dat is wel een beetje zorgelijk, maar ieder heeft het recht om na een inzet van 4 jaren weer andere dingen te gaan doen. Daar willen we graag aan vast houden.

Gelukkig lopen er in onze gemeente heel veel mensen met een grote kerkelijke betrokkenheid en allerlei kwaliteiten rond, die misschien ook wel in de kerkenraad zouden kunnen zitten.

Zou u met ons mee willen denken wie we kunnen gaan vragen? Kent u mensen die u geschikt acht voor één van bovengenoemde taken in de kerkenraad?

U kunt namen doorgeven aan de scriba of aan de voorzitter. Uiteraard zal hier vertrouwelijk mee worden omgegaan.

Ook buiten de kerkenraad, in allerlei werkgroepen of taakgroepen, zijn steeds mensen nodig. Het kan iets technisch zijn, iets diaconaal of iets pastoraals. Zou u zelf wel wat willen aanpakken? Of hebt u hele andere ideeën? Uiteraard zijn we daar ook heel erg blij mee.

Kees van Luijk, scriba@pgmbd.nl Marnix van Gurp, vz@pgmbd.nl

PASTORAAT

MEDEDELING VANUIT DE PASTORALE RAAD: HET REGELEN VAN EEN UITVAART

Bij een overlijden komt er heel wat op je af. Zo moet er al snel een uitvaart geregeld worden.

Als die vanuit het kerkgebouw plaatsvindt of als de kerk betrokken is bij een uitvaart in het crematorium dan krijgt in de regel de predikant een telefoontje.

In de laatste vergadering van de Pastorale Raad, op 25 januari, is besloten dat alle meldingen van een uitvaart gedaan kunnen worden bij ds. Pier Prins voor het maken van afspraken. Mocht hij verhinderd zijn of mocht er een voorkeur zijn voor een andere voorganger, dan zorgt hij daarvoor. In zijn vakanties is er altijd een contactpersoon beschikbaar van wie de naam en het telefoonnummer vermeld staan op het antwoordapparaat van Pier Prins. De contactpersoon regelt vervolgens een voorganger voor een

uitvaartdienst en eventueel andere zaken die nodig zijn.

Dat betekent dus dat er niet rechtstreeks contact opgenomen kan worden met ds. Agnes Hana, die in de vier wijken in Sittard pastorale bijstand verleent gedurende de vacaturetijd.

UITVAARTDIENSTEN DOOR GEMEENTELEDEN WILT U MET ONS IN GESPREK?

We hebben veel ouderen in onze gemeente en in de toekomst zal er, als er een gemeentelid overleden is, niet altijd een predikant beschikbaar zijn om een uitvaartdienst te leiden. Als kerkenraad hebben we hier al verschillende keren over gesproken.

We willen daarom graag in gesprek komen met gemeenteleden die belangstelling hebben om zo nu en dan een uitvaartdienst te leiden.

Dit hoeft u niet onvoorbereid te doen. Er is een goede training beschikbaar bij de PKN. U krijgt de gelegenheid deze te volgen voordat u aan het leiden van uitvaartdiensten begint. En natuurlijk zal er ook ondersteuning zijn vanuit onze gemeente.

Verder zullen we als kerkenraad duidelijke afspraken maken over praktische zaken als de frequentie en een vergoeding.

Voelt u hier iets voor?

U kunt een afspraak maken met Bertha Verkerk: berthaverkerk@gmail.com of 046-4379201, ook als u twijfelt of nog vragen heeft!

BEROEPINGSCOMMISSIE VAN START!

In de vorige onderweg heeft u al kunnen lezen dat de beroepingscommissie is samengesteld, en in januari van start gaat. Als u dat gemist heeft, laat ik dan de commissie nog even aan u voorstellen. De leden zijn **Ida Dorrestein, Joop Joosen (voorzitter), Emma de Koning, Jenny Kooistra, Bart Kooyman, Yolanda Kragt, Bert Stuij en Bertha Verkerk**. Jenny verzorgt het secretariaat.

De eerste vergadering begon natuurlijk met kennismaken, want niet iedereen kende elkaar al. Altijd bijzonder om elkaars geschiedenis te horen. Wat langer stonden we stil bij de profielschets van de nieuwe predikant, die is opgesteld door de kerkenraad. Wel goed om die ook met u te delen, dus hier komt hij:

We zoeken een predikant:

- die met ons samen hier in Zuid-Limburg de navolging van Christus vorm wil geven, in woord en daad
- die een bijdrage wil leveren aan de opbouw, versterking en vernieuwing van onze zojuist gefuseerde gemeente
- die een hart heeft voor pionieren, die creatief met ons op zoek wil naar nieuwe manieren om van betekenis te zijn voor onze regio, voor mensen van alle leeftijden en achtergronden.
- die hart heeft voor ouderen – want daarvan zijn er veel in onze gemeente -, maar die vooral ook ideeën heeft hoe jongeren en jonge gezinnen weer zin krijgen om met geloof en zingeving bezig te gaan
- die graag samenwerkt met mensen van andere geloofsgemeenschappen, waaronder de Rooms Katholieke, maar ook de moslimgemeenschap en anderen.
- die enthousiast is, en dit enthousiasme over kan brengen op ons
- die die mensen kan verbinden met elkaar en met God.
- en die zich bij dit alles niet snel laat ontmoedigen, maar vasthoudend is

Naast de profielschets voor de voorganger is er ook een profielschets van de gemeente gemaakt, gebaseerd op ons beleidsplan. Beide profielen zijn van belang, als een kandidaat zich op onze gemeente oriënteert. In ons gesprek kwam naar voren dat we de profielschets enerzijds zeer aansprekend vinden, maar anderzijds ook nog best breed. De precieze invulling zal dus sterk afhangen van de persoon, en van de manier waarop zij of hij het profiel 'invult'.

Zo ver kwamen we deze eerste keer. Het was een uitdaging om alles via digitaal vergaderen te doen, maar het is gelukt. Gelukkig maar, want fysiek bij elkaar komen zit er nog even niet in.

Tenslotte een oproep aan u: heeft u nog ideeën met betrekking tot het beroepingswerk, of zelfs kandidaten op het oog (met de profielschets in uw achterhoofd), meldt u dat dan bij de beroepingscommissie. We hebben een eigen mailadres: beroepingscie@pgmbd.nl, of stuur uw bericht naar ons secretariaat bij Jenny Kooistra, jenny.kooistra@home.nl. De beroepingscommissie gaat uiteraard strikt vertrouwelijk om met dergelijke persoonlijke informatie.

Namens de beroepingscommissie, *Bert Stuij*

VAN EN OVER GEMEENTELEDEN

SPRINGDIENSTEN

Graag wil ik alle medewerkers van de Springdiensten een pluim op de hoed geven. Zo enthousiast, inhoudelijk en intensief zij de diensten voorbereiden en uitvoeren! Ik word daardoor geraakt.

Er is altijd een thema rond een samenspraakje, meditatie, actualiteit en gebed, afgewisseld met muziek en levensliedjes van o.a. Stef Bos en Claudia de Breij, gospelsongs en liederen uit ons liedboek. Zo ook de prachtige dienst, die we samen met 30 kerkgangers hebben meebeleefd over het Licht op de eerste adventszondag! Op weg naar Kerstfeest, waarop we de geboorte van het Christuskind, het Licht der wereld vieren. Licht en donker werd heel goed uitgebeeld en we hoorden dat ze niet zonder elkaar

kunnen! Er was een hele duidelijke meditatie, waaruit ik meenam dat God met ons meegaat als een licht voor onze ogen en een lamp voor onze voet. Als lichtpuntje in deze donkere coronatijd was er de internationale dans, die in ziekenhuizen, scholen en pleinen overal ter wereld wordt gedanst! Ook wij kwamen in beweging en dansten, ieder op zijn eigen plaats, enthousiast op de vrolijke muziek mee! Bij de uitgang mochten we allemaal een kaartje meenemen met de tekst: "Jij bent het licht der wereld." En ook nog wat extra om uit te delen, wat ik ook heb gedaan!

Op 10 januari konden we online de dienst volgen met als thema: "Kijk eens om je heen, jij bent in de wereld niet alleen!" Er klonk een welkomstlied: "Welkom in Gods huis!" In een samenspraakje werd duidelijk dat men wegloupt van nare gebeurtenissen, net als in het verhaal van de Barmhartige Samaritaan. Er werd aanvankelijk niet naar de naaste omgekeken! Dit verhaal werd uitgebeeld in het zand op de beamer. In de meditatie werden twee geboden duidelijk. Namelijk: "Heb uw God lief met heel uw hart en heel uw ziel en heb uw naaste lief als uzelf" [Matth. 22].

Wat kunnen wij doen voor onze naaste? Niet oordelen, maar open staan voor elkaar. Het zijn de kleine dingen die het doen. Dicht bij huis kunnen we al veel voor elkaar doen, zonder er iets voor terug te willen ontvangen. Voor wie kan ik een naaste zijn?

Als lichtpuntje in de actualiteit was er: De Prik en in Amerika de geestelijke Berry C Black, die streefde naar eenheid en vrede te midden van de chaos in het Capitool! Hij was daar de barmhartige Samaritaan. In het slotgebed klonk: "Er is hoop voor de toekomst, als we weer samen voluit kunnen zingen en het avondmaal vieren, is God erbij."

Als slotlied klonk het prachtige lied uit ons liedboek: "Ga met God en Hij zal met je zijn."

Ik kijk alweer uit naar de volgende springdienst op 14 maart.

Doetien Benz

GEMEENTELEDEN AAN HET WOORD

Samen slaan we nieuwe wegen in. Ook na het samengaan van onze kerken is het goed om elkaar beter te leren kennen. In dit nummer van Onderweg leggen we een aantal vragen voor aan Bea Hofmeyer (voormalig PGGBU) en Bert Bosman (voormalig PGSG).

Waar en wanneer groeide je op en in welk soort (kerkelijk) gezin? Hoe is nu je gezinssituatie?

BERT: Ik ben in 1964 geboren in Sittard en getogen in Echt in een Rooms-katholiek gezin. De eerste heilige Communie werd feestelijk gevierd en dat kan ik me nog goed herinneren. Ik was knap zenuwachtig voor de plechtige Eucharistieviering waar ik voor het eerst de communie zou ontvangen. De kerk zat stampvol en alle communicantjes zaten op stoeltjes rond het altaar.

's Middags was er een groot feest thuis waar de hele familie kwam. Ik voelde me de hele dag echt in het centrum van de aandacht staan. Tot mijn 18^e jaar gingen we elke week naar de kerk, maar daarna kwam de klad er wat in. Bij de diensten in de katholieke kerk werden vaak dezelfde riedeltjes opgedreund. Dat boeide mij en mijn ouders steeds minder.

Ik heb Monica leren kennen op mijn 22^e op een jongerenvakantie in voormalig Joegoslavië en heb via haar de Protestantse kerk leren kennen. Wat een verschil was dat. Ik kan me de eerste dienst in de Johanneskerk nog goed herinneren. Er was een toneelstuk waarin Ds. Ferdinand Borger gehuld in lommen een arme bedelaar speelde. Ik kon maar amper

geloven dat hij de dominee was. Monica en ik hebben twee kinderen, Marjolein inmiddels getrouwd met Jeffrey en Robbert die tijdelijk weer thuis woont. En we zijn de trotse opa en oma van kleindochter Nina van bijna anderhalf jaar oud.

BEA: Ik ben in 1943 in Leidschendam geboren als vierde kind, er waren al 2 broers en 1 oudere zus. Na mij zijn nog 3 meisjes en 2 jongens geboren. Mijn vader kwam uit Zeeland uit een Hervormd gezin (met gereformeerde grondslag), moeder uit Bleiswijk en was Ned. Hervormd. Alle kinderen zijn gedoopt en streng opgevoed. Zondags twee keer naar de kerk en zondagsschool. Door het werk van mijn vader zijn wij diverse malen verhuisd. In 1954 zijn wij naar Sittard gekomen. Hier heb ik nog 5 maanden op de Gustav Hoeferschool gezeten. In 1965 ben ik getrouwd met Herman Hofmeyer in het Gruizenkerkje, voorganger was Ds. Coolsma bij wie ik ook belijdenis van het geloof heb afgelegd. Wij werden gezegend met twee zonen, Herm en Bart nu 48 en 45 jaar oud. Beiden hebben gestudeerd en wonen ook in Beek, hebben elk 2 kinderen, 3 meisjes en 1 jongen, oudste 18 en jongste 12 jaar. Herman is helaas niet zo oud geworden en in 2013 op 73-jarige leeftijd in een verpleegkliniek overleden. Ik ben dus al 7 jaar weduwe, alleen maar niet eenzaam. De kinderen en kleinkinderen komen mij regelmatig bezoeken. Ik bezoek ook alleenstaande ouderen en doe boodschappen, samen een spelletje doen, een praatje maken en ondersteun ze ook bij huishoudelijke problemen. Ze zijn zo dankbaar en dat geeft veel voldoening.

BEA: Na de lagere school volgde ik een middelbare schoolopleiding, na afloop gaf ik aan verder te willen studeren. Ik wilde graag sociaal-maatschappelijke werkster worden. Dit was een 4-jarige opleiding in Eindhoven. "Niet nodig" zei mijn vader, "meisjes hoeven niet te studeren, weggegooid geld". Zelfs mijn klassenleraar Dhr. Haverkamp kon hem niet overtuigen. Eerst een jaar thuisblijven om het huishouden te leren, koken wassen strijken, etc. daarna mag ze een baantje zoeken. Op 17-jarige leeftijd ben ik als administratief medewerkster bij het Limburgs Dagblad gaan werken, vervolgens bij Burda Moden, Rabobank Nederland en Uitgeverij Janssen Pers in Gennep. Ik heb aan het wiegje gestaan van het "Zondagsnieuws". Na 23 dienstjaren ben ik als regiomanager Limburg gepensioneerd. Bij al deze bedrijven heb ik aanvullende cursussen gevolgd. Het meest trots ben ik op het behaalde diploma management 1 en 2, temeer omdat ik hier twee jaar wekelijks voor naar Apeldoorn moest. Bij de komst van de kinderen ben ik 4 jaar thuisgebleven, toen de jongste naar de peuterspeelzaal mocht ben ik weer fulltime gaan werken.

Welke opleidingen volgde je en welk werk doe/deed je?

BERT: Na de basisschool en Atheneum in Echt ben ik Scheikunde gaan studeren aan de Technische Universiteit in Eindhoven. Daar ben ik later ook gepromoveerd. Via DSM ben ik bij SABIC terechtgekomen en daar werk ik nu bij de afdeling Corporate Sustainability. Mijn werk gaat over duurzaamheid van onze productieprocessen en producten en ik ben bijvoorbeeld bezig met het verminderen van het energieverbruik van onze fabrieken in Europa en recycling van plastic afval ter vervanging van onze klassieke producten die uit aardolie worden gemaakt. Beide projecten moeten op termijn leiden tot een klimaatneutraal SABIC waarmee we de klimaatverandering een halt toe willen roepen.

BEA: Na de lagere school volgde ik een middelbare schoolopleiding, na afloop gaf ik aan verder te willen studeren. Ik wilde graag sociaal-maatschappelijke werkster worden. Dit was een 4-jarige opleiding in Eindhoven. "Niet nodig" zei mijn vader, "meisjes hoeven niet te studeren, weggegooid geld". Zelfs mijn klassenleraar Dhr. Haverkamp kon hem niet overtuigen. Eerst een jaar thuisblijven om het huishouden te leren, koken wassen strijken, etc. daarna mag ze een baantje zoeken. Op 17-jarige leeftijd ben ik als administratief medewerkster bij het Limburgs Dagblad gaan werken, vervolgens bij Burda Moden, Rabobank Nederland en Uitgeverij Janssen Pers in Gennep. Ik heb aan het wiegje gestaan van het "Zondagsnieuws". Na 23 dienstjaren ben ik als regiomanager Limburg gepensioneerd. Bij al deze bedrijven heb ik aanvullende cursussen gevolgd. Het meest trots ben ik op het behaalde diploma management 1 en 2, temeer omdat ik hier twee jaar wekelijks voor naar Apeldoorn moest. Bij de komst van de kinderen ben ik 4 jaar thuisgebleven, toen de jongste naar de peuterspeelzaal mocht ben ik weer fulltime gaan werken.

Wat betekenen geloof en kerk voor je? Hebben zich daarin veranderingen voorgedaan?

BERT: Het Rooms-katholieke geloof waar ik mee ben opgevoed heb ik na mijn 25^e “ingeruild” voor het Protestantse geloof. Van een ceremonieel geloof werd dat toen meer en meer een geloof dat praktische waarde heeft voor mijn dagelijkse leven. De overwegingen in de Protestantse diensten hebben mij laten zien dat veel oude verhalen uit de bijbel nog steeds actueel zijn en dat ze je kunnen helpen om van een heel andere kant naar de gebeurtenissen in de wereld te kijken. Dat voedt mijn hoop dat we ooit samen in vrede op deze aarde kunnen leven.

BEA: *Kerk betekent voor mij een plek van rust en bezinning samen zijn met geloofsgenoten, naar het woord van God luisteren en mooie psalmen en gezangen zingen. Het geloof ben ik nooit kwijtgeraakt, in de periode van ziekte en overlijden van mijn man heeft het zich alleen maar verdiept. In die periode heb ik altijd steun en houvast gevonden bij God.*

Doe je vrijwilligerswerk in de kerk?

BERT: Momenteel ben ik penningmeester van onze samengevoegde PGMBD en daarvoor was ik dat al dertien jaar bij de Sittardse Protestantse Gemeenten. Daarvoor heb ik vijf jaar de financiële administratie gedaan. Daarnaast heb ik nog wat werk in verschillende commissies gedaan zoals recent voor de keuze van het gezamenlijke kerkgebouw en soms wat kleine klusjes.

BEA: *Toen ik in 1965 in Beek kwam wonen ben ik al snel vrijwilligerswerk gaan doen, o.a. voor Actie Kerkbalans en ik heb enkele jaren in de Kerkenraad gezeten. Pas in 2010 ben ik weer actief vrijwilligerswerk gaan doen. Eerst in de Diaconie en daarna ook in de Kerkenraad. Door het samengaan ben ik nu nog alleen lid van het College van Diakenen.*

Wat zijn je passies/hobby's?

BERT: In zekere zin is mijn werk ook mijn passie want ik maak me best bezorgd over de klimaatverandering waar we middenin zitten en die ons allemaal uiteindelijk kan beïnvloeden. Mijn werk geeft me echter concreet de kans daar wat aan te doen en ik geloof ook zeker dat ik een klein stukje kan bijdragen aan de benodigde transitie. Ik lees ook graag boeken over veranderingen in de maatschappij. Enerzijds in de geschiedenis en anderzijds over veranderingen die eraan zitten te komen. Verder speel ik soms op mijn keyboard en bezoek graag een museum of op vakantie mooie steden.

BEA: *Mijn passie is voor mijn kinderen/kleinkinderen en familie. We hebben allen een goede en sterke band met elkaar. Hobby's: ik wandel dagelijks minimaal 10 km. Ik heb in 2018 en 2019 de Mont Ventoux beklommen. De derde keer is i.v.m. Corona niet gelukt. Ik kook graag, lees veel boeken, tijdschriften en dagelijks 2 kranten. Ook ga ik nog graag op reis (heb ik veel gedaan) vakantie en cultuurreizen.*

Corona houdt ons al bijna een jaar in de greep. Hoe ga je er mee om, wat doet het met je en hoe denk je over vaccinatie?

BERT: Corona en de quarantaine heeft zeker mijn werk beïnvloedt. Ik werk momenteel volledig vanuit huis. Op zich kan ik mijn werk nog steeds goed doen maar mijn dagen zitten nu vol met videovergaderingen en ik mis het “echte” contact met mijn collega's. Op dit moment moet ik zelfs het praatje na het weekend inplannen, maar ook in video vergaderingen mis je de normale menselijke interactie wat het “samenwerken” lastiger maakt. Ook mijn privéleven is flink veranderd. We zien mijn ouders en onze kinderen nog wel regelmatig maar daar houdt het momenteel op om de risico's op infectie zo klein mogelijk te houden. Ik mis de afspraken met vrienden, verjaardagen met familie, bezoek aan een museum en zelfs dat ik samen met Monica op zaterdag de boodschappen in de stad doe. Ik laat me zeker vaccineren hoewel ik ook wel snap dat er veel mensen zijn die zich daar wat onzeker over voelen. Vanwege mijn opleiding begrijp ik een klein beetje wat zo'n vaccin doet en maak me minder zorgen over bijwerkingen. De belangrijkste reden om me te laten vaccineren is het belang voor de mensen om me heen. Als veel mensen zich laten vaccineren kunnen we het virus pas echt goed afremmen en worden we als groep immuun.

BEA: *We hebben er veel en nog steeds van geleerd: omzien naar elkaar hulp en aandacht voor ouderen en eenzame mensen. Ook de jeugd heeft het moeilijk, zij missen de contacten met leeftijdsgenoten, sport,*

school, etc. De ouderen hebben al het een en ander meegemaakt en kunnen met deze tegenslag wat makkelijker omgaan. Ik hou mij aan de regels meer kan ik niet doen. Ik laat mij zeker vaccineren om mijzelf en anderen te beschermen. Het zal nog wel even duren voor we weer een normale kerkdienst kunnen houden en daarna onder het genot van koffie/thee kunnen bijpraten. Maar het gaat zeker goed komen!

Welke vraag is niet gesteld en zou je toch graag beantwoorden? Doe dat dan bij deze.

BERT: De samenvoeging van de twee Protestantse Gemeenten was een proces van vallen en opstaan, en zelfs nu we één gemeente zijn is het samengaan nog volop in gang. Er zijn verschillen tussen de twee gemeenten en tot nu toe vielen die vaak het meeste op. Ik hoop van harte dat we steeds meer de overeenkomsten gaan zien als basis voor de PGMBD.

Onder redactie van *Willy de Koning*

OM HET NIET TE VERGETEN (13)

Buiten de bouw van de Ontmoetingskerk heeft “Kerknieuws” in de jaren 90 nog veel meer te berichten

De vorige keer (“Onderweg” januari 2021) was mijn stukje over Kerknieuws als tijdsgetuige geheel gewijd aan de voorbereidingen tot de bouw van de Ontmoetingskerk te Geleen en aan grote restauratiewerken aan de gebouwen in Beek en Urmond. In de jaren 90 was de aandacht binnen de gemeente echter beslist niet beperkt tot gebouwenkwesties, zoals hierna zal blijken.

Na de val van de Berlijnse Muur en het snelle verdwijnen van de communistische dictaturen in Oost-Europa, ontstonden nieuwe kansen voor de kerken aldaar. Het Werelddiaconaat nam het initiatief om die kerken te helpen. Onze gemeente had al jaren contact met kerken achter het IJzeren Gordijn, die nu verder aangehaald konden worden. Daarnaast kwam door een initiatief van Jaap Strikwerda een partnerschap met de Evangelische Kaufmannskirche te Erfurt tot stand. Nog heden in 2021 wisselen we met hen de kerkbladen uit. Op 19 augustus 1990 waren ds. Klaus Bürger uit Erfurt en zijn gezin voor de eerste keer onze gasten in de Bethelkerk. Het gesprek ging erover hoe de Kerk moest omgaan met de geweldige veranderingen in de voormalige DDR na de val van de Muur. Op 10 en 11 november (St. Maarten, naamdag van Martin Luther, die in Erfurt studeerde) ging een delegatie van onze gemeente naar Erfurt. Kerknieuws berichtte over het programma rond het thema “Wie deelt, wordt niet armer”, over gerechtigheid en vrijheid in een steeds materialistischer wordende wereld.

Maar ook aan deze zijde van de gevallen Muur hield onze gemeente de oecumenische contacten warm. In het najaar van 1990 kwam zuster gemeente Lövenich met 35 man bij ons op bezoek. Dit was al het 6e jaar van deze geregelde uitwisseling over de landsgrenzen heen. Begin 1991 werd ook contact gelegd met de Nederlandse Gereformeerde Kerk te Maastricht. Hun predikant ds. W. van der Vegt woonde in Geleen. Ook met deze gemeente, die inmiddels is samengegaan met de Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt, wisselen we anno 2021 nog steeds de kerkbladen uit. Voorts berichtte Kerknieuws over regelmatige avondgebeden samen met de Pastoor van Arsparochie. De Commissie Vorming & Toerusting van onze gemeente fuseerde zelfs met de toerustingscommissie van die parochie. Ook deze oecumenische relatie bestaat tot op de huidige dag, al is de parochie inmiddels in een groter verband opgenomen. De gemeenschappelijke toerustingscommissie stelde, en stelt nog steeds, ieder jaar weer een prima toerustingsprogramma samen. Het blauwe programmaboekje verscheen steeds als bijlage bij Kerknieuws.

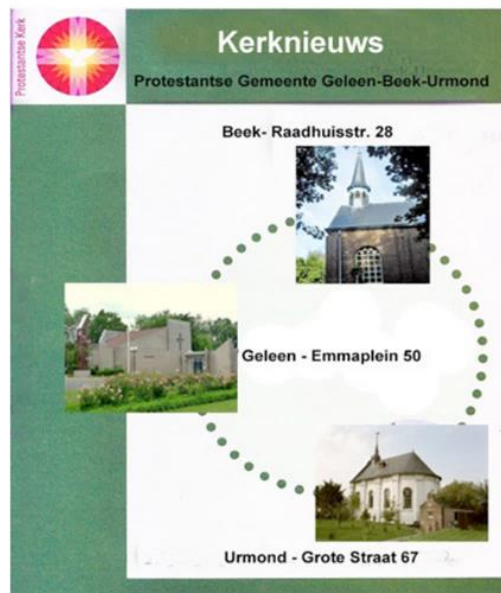
Als praktische oecumene begon Jan van Dongen een actie binnen de gemeente, om de bouw van een nieuw kerkje in Pangandaran (zuid-midden Java in Indonesië) te steunen. Er was een uitstekende respons. De Werkgroep ZWO beval in een artikel in Kerknieuws het gebruik van Max Havelaar-keurmerk koffie aan. Daarop werd besloten die dan ook bij het koffiedrinken na de kerkdiensten te gebruiken.

Niet te vergeten is ook de Handwerkgroep in de Voorhof van de Bethelkerk, die veel geld opricht voor het project van Paul van Rijn voor kinderen in Brazilië.

Na de val van de Berlijnse Muur en het snelle verdwijnen van de communistische dictaturen in Oost-Europa, ontstonden nieuwe kansen voor de kerken aldaar. Het Werelddiaconaat nam het initiatief om die kerken te helpen. Onze gemeente had al jaren contact met kerken achter het IJzeren Gordijn, die nu verder aangehaald konden worden. Daarnaast kwam door een initiatief van Jaap Strikwerda een partnerschap met de Evangelische Kaufmannskirche te Erfurt tot stand. Nog heden in 2021 wisselen we met hen de kerkbladen uit. Op 19 augustus 1990 waren ds. Klaus Bürger uit Erfurt en zijn gezin voor de eerste keer

onze gasten in de Bethelkerk. Het gesprek ging erover hoe de Kerk moest omgaan met de geweldige veranderingen in de voormalige DDR na de val van de Muur. Op 10 en 11 november (St. Maarten, naamdag van Martin Luther, die in Erfurt studeerde) ging een delegatie van onze gemeente naar Erfurt. Kerknieuws berichtte over het programma rond het thema "Wie deelt, wordt niet armer", over gerechtigheid en vrijheid in een steeds materialistischer wordende wereld.

Maar ook aan deze zijde van de gevallen Muur hield onze gemeente de oecumenische contacten warm. In

het najaar van 1990 kwam zuster gemeente Lövenich met 35 man bij ons op bezoek. Dit was al het 6e jaar van deze geregelde uitwisseling over de landsgrenzen heen. Begin 1991 werd ook contact gelegd met de Nederlandse Gereformeerde Kerk te Maastricht. Hun predikant ds. W. van der Vegt woonde in Geleen. Ook met deze gemeente, die inmiddels is samengegaan met de Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt, wisselen we anno 2021 nog steeds de kerkbladen uit. Voorts berichtte Kerknieuws over regelmatige avondgebeden samen met de Pastoor van Arsparochie. De Commissie Vorming & Toerusting van onze gemeente fuseerde zelfs met de toerustingscommissie van die parochie. Ook deze oecumenische relatie bestaat tot op de huidige dag, al is de parochie inmiddels in een groter verband opgenomen. De gemeenschappelijke toerustingscommissie stelde, en stelt nog steeds, ieder jaar weer een prima toerustingsprogramma samen. Het blauwe programmaboekje verscheen steeds als bijlage bij Kerknieuws.

Als praktische oecumene begon Jan van Dongen een actie binnen de gemeente, om de bouw van een nieuw kerkje in Pangandaran (zuid-midden Java in Indonesië) te steunen. Er was een uitstekende respons. De Werkgroep ZWO beval in een artikel in Kerknieuws het gebruik van Max Havelaar-keurmerk koffie aan. Daarop werd besloten die dan ook bij het koffiedrinken na de kerkdiensten te gebruiken.

Niet te vergeten is ook de Handwerkgroep in de Voorhof van de Bethelkerk, die veel geld opricht voor het project van Paul van Rijn voor kinderen in Brazilië.

Op het spirituele vlak plaatste ds. Jan Compagner regelmatig cursiefjes met overdenkingen in Kerknieuws. Deze waren altijd het lezen waard. Ook de beschouwelijke stukjes die Bertus Rietveld geregeld in Kerknieuws schreef onder de titel "Een introvert 70-plusser", waren een bijdrage aan het spirituele gehalte van Kerknieuws. Zijn laatste bijdrage (nr. 25), in het Kerknieuws van 7 januari 1993, was bijzonder aangrijpend. Hij schreef haar vanuit het verpleeghuis, waarin hij na een herseninfarct éézijdig verlamd moest worden opgenomen. We kunnen van hem leren dat we bij opkomende geloofstwijfel mogen rekenen op de Heer, die alles als genade schenkt, ook het geloof zelf.

Intussen werd op 6 mei 1990 de grote restauratie van kerk en pastorie te Beek feestelijk afgesloten. In de feestbijlage bij het Kerknieuws van 26 april 1990 staat een fraaie tekening van het complex.

Kerknieuws meldde dat er voortaan op marktdagen een maal per maand in het Koetshuis te Beek en de Voorhof bij de Bethelkerk koffieochtenden en -middagen zouden worden gehouden.

In het najaar van 1990 begon het Kerksecretariaat. Dit bespaarde de predikanten veel typewerk. Ik neem aan dat Ria Joosen-de Keijzer en Liny de Boer-de Boer hierbij betrokken waren maar dat staat er in het artikel niet bij.

Over de ontwikkelingen bij Kerknieuws is te melden dat Guus Ravoo in maart 1990 na vele jaren definitief stopte als coördinator van de productie van Kerknieuws. Karel Kroon volgde hem op. Berend de Vries droeg het penningmeesterschap van de Kerkbladcommissie over aan Anja Govaart-de Bruijn.

Met het nummer van 11 april 1991 kreeg Kerknieuws een zachtgroene omslag om het blad beter te laten opvallen te midden van de steeds groeiende stroom reclamepapier. Tot nu toe was de omslag altijd van wit papier geweest. De groene omslagkleur is in gebruik gebleven tot eind 2019, toen Kerknieuws opging in Onderweg. Vanaf deze tijd kon Kerknieuwskopij per diskette worden aangeleverd, wat veel typewerk bespaarde.

Doordat veel nieuwe adverteerders werden gevonden, was de financiële toestand van Kerknieuws uitstekend. Niet minder dan f 5.000,- en een half jaar nog eens f 2.000,- konden als winst worden afgedragen aan de kerkkas. Met de vele kapitaaluitgaven in deze tijd kwam dat de kerkrentmeesters

prima uit. Interessant is een bericht van de toenmalige voorzitter van de diaconie, Berend Kerkhoff: "We kunnen vaststellen dat de offerbereidheid in onze kerkgemeenschap stijgende is!" Wist u dat de diaconie aanmerkelijk meer tijd besteden moet aan het uitgeven van het geld dan aan het verwerven ervan? Dit maakt het werk van de diakenen vaak plezierig om te doen".

Een gemeentelid schreef in een ingezonden stuk: "ik ben verwend met de speelse, transparante sfeer in de Beekse gemeente: spiritualiteit en gemoedelijkheid gaan hand in hand. In een wereld van efficiency, materialisme en gebondenheid biedt de kerk nog ruimte voor vrijheid, geest en stelt zij grenzen aan de vanzelfsprekendheid".

Van 27-29 september 1991 was zuster gemeente Erfurt weer op bezoek in de Kruiskerk. O.a. was er een discussie van onze gemeente met die van Erfurt en onze andere zuster gemeente van Lövenich, waarvan ook een groep naar Geleen was gekomen. Het ging over de verschillende uitdagingen, waarvoor de drie gemeenten zich zagen geplaagd. De jeugd (ook die uit Erfurt) hadden een Ardennenweekeind, dat hierdoor een internationale inslag kreeg.

Herman Harmsen schreef in Kerknieuws over het Protestants Gemengd Kerkkoor (van Geleen-Oost), waarvan dirigente mw. van der Put was uitgevallen. Jaap Roosjen viel voor haar in.

Regelmatig schreef ook de NCVB afdeling Geleen in Kerknieuws over de activiteiten.

Veel aandacht werd ook gegeven aan de jaarlijkse Israëlzondag.

Het concertenprogramma op de mooie orgels van Beek en Urmond vormde ieder jaar een welkome bijdrage van onze kerkgemeente aan de Limburgse culturele activiteiten.

Ten gunste van de Peter Treckpoel feesten in Beek was er op verzoek van het organiserende comité een tentoonstelling in kerk en Koetshuis over het thema "De opkomst van het Protestantisme in het Zuiden".

Dick Knol en Matty Nieuwelink organiseerden regelmatig voor de kerkleden wandelingen in Limburg en de aangrenzende streken.

Een bijzonderheid in Kerknieuws in deze periode is de rubriek "Missionair Nieuws". Hierin wordt regelmatig bericht over missionaire initiatieven in andere protestantse gemeenten in Limburg. Er was heel wat te melden. Zo was er eind oktober 1991 een "Missionaire Werkdag" in Sittard, waar Christenen (RK en Protestant) en Moslims in onze streek voor het eerst tot inhoudelijke geloofsgesprekken kwamen. Voor begin 1993 werden soortgelijke gesprekken gepland in Beek, Stein en Geleen.

Het valt op hoeveel geboorten en doopsels er in deze tijd in de gemeente waren, niet alleen in Geleen, maar ook in Beek en Urmond.

Mw. J. Poot-Hogeveen nam het kosterschap van Beek over van mw. Driehuis. Coba is meer dan 25 jaar lang kosteres van Beek gebleven!

Op 18 januari 1992 overleed Betteke van Didden van de Urmondse kerkgemeente. Zij was jarenlang een belangrijke bron van bezieling voor de oude Protestantse families in de Maasband, die daar al sinds de Hervormingstijd wonen.

Op 17 mei 1992 nam ds. G. Verschagen na 21 jaar afscheid als predikant van de Hervormde gemeente te Sittard. Ds. H.G. Teeuwen uit Angerlo deed met Pinksteren intrede. Ds. Den Ouden-Ligtelijn nam op 3 mei 1992 afscheid als predikante van Grevenbicht wegens vertrek naar Helmond.

Op 4 oktober 1992 overleed ds. Dolf Odé, oud-predikant van de Hervormde gemeente Geleen-Oost. Hij was nog aanwezig geweest bij de ingebruikname van de Ontmoetingskerk op 20 september.

Kandidaat Ferdinand Borger werd de nieuwe predikant van de Gereformeerde Kerk van Sittard. Zijn eerste preekbeurt op 18 oktober 1992 was opvallend genoeg in Urmond en Geleen. Dit was het gevolg van een eerder afgesproken dienstenruil, maar wellicht mag dit worden gezien als een voorafspiegeling van onze kerkenfusie in 2020.

Wim Hoogstraten, Urmond 23-01-2021

GEMEENTEBERICHTEN

overlijden:

06-01-2021 Josephina Lena Tak – Katubinmara (84 jaar)

06-01-2021 Gerardus Johannes Savelkoul (67 jaar)

13-01-2021 Herman Paulus van Hardeveld (82 jaar)

IN MEMORIAM

IN MEMORIAM SARAH COERT – VAN DER STAAL

Op 28 december 2020 overleed Sarah Coert – van der Staal in de leeftijd van 89 jaar. Sarah van der Staal is geboren in Soerabaja in Nederlands-Indië. Haar vader verloor ze reeds op jonge leeftijd. Na de oorlog kwamen zij en haar moeder naar Nederland.

Omdat ze protestant waren, kregen ze een woning toegewezen in het noorden van het land. In Lemmer in Friesland. In Nederland kwam Sarah opnieuw in contact met haar jeugdliefde Boy, die ze reeds kende vanuit Indonesië. Ze traden in 1955 in Lemmer in het huwelijk. Boy was katholiek en Sarah protestants, maar het verschil in geloof en kerk heeft hen nooit in weg gezeten.

Toen Boy een baan kreeg bij Philips in Sittard, verhuisde het gezin naar het zuiden en betrok er een woning in Sittard. Boy en Sarah kregen vijf kinderen en later kwamen de aangetrouwde en de kleinkinderen erbij. Sarah was de spil in het gezin. Ze had graag al haar kinderen om haar heen, ook toen ze de deur al uit waren.

Met haar man Boy deed ze vrijwel alles samen. Het werd voor hen beide een moeilijke situatie toen Boy geestelijk achteruitging. Op een gegeven moment kon Boy niet langer thuisblijven en moest hij worden opgenomen in de Lembeder. In 2006 overleed hij.

Na zijn overlijden verloor Sarah in toenemende mate haar mobiliteit. Daardoor moest ook zij worden opgenomen in de Lembeder. Dat gebeurde in 2015. Hoe verdrietig en eenzaam was het voor haar, toen ze in voorjaar van 2020 vanwege de coronamaatregelen vele weken het directe contact met haar kinderen en kleinkinderen moest missen. Ook de laatste dagen van haar leven moest ze vanwege de maatregelen grotendeels alleen doorbrengen.

Sarah was een zorgzame, lieve en vrolijke moeder, schoonmoeder en een trotse oma. En een sterke persoonlijkheid. Ze heeft zeer van haar leven genoten. Nu mag ze in Gods licht verkeren en verlost zijn van al haar beperkingen. We lazen in de afscheidsdienst in de Johanneskerk op 5 januari woorden uit het boek Prediker: “Geniet daarom van elke dag die God je geeft” (Prediker 9: 9).

Na de afscheidsdienst in de kerk vond de begrafenis plaats op de Algemene Begraafplaats Lahrhof te Sittard.

Pier Prins

IN MEMORIAM HERMAN PUYMAN

Op 29 december overleed Herman Puyman. Hij woonde de laatste tijd in een Zorgcentrum in Heerlen. Hij was 93 jaar en was getrouwd met An Mons, zij is in september overleden.

Herman is geboren in Rotterdam in een gezin met vier kinderen. Dat betekende hard werken in de winkel van huisvuil benodigdheden. Later verhuisde het gezin naar Beekbergen waar ze een kippenboerderij en een kampeercentrum hadden. Iedereen in het gezin werkte mee. ‘Geen zin’ bestond niet, dan moest je maar zin maken! Motto in het gezin: ‘Als het niet kan zoals het moet, moet het zoals het kan.’ Het bleef het levensmotto van Herman. Het gezin ging naar de kerk en de kinderen naar de Zondagsschool.

Herman volgde de machinistenopleiding en ging varen bij Rotterdamse Lloyd. Daar genoot hij van. In die periode overleed zijn moeder, waar hij veel verdriet van had. Herman ging in Amsterdam een studie volgen waardoor hij in de kost kwam bij Familie Mons. Hij werd verliefd op An en ze trouwden.

Er kwam een zoon en ze ontdekten dat de zeevaart niet bevorderlijk voor het gezinsleven was. Daarom solliciteerde Herman bij DSM waar hij werk en woonruimte kreeg. Zij gingen in Sittard wonen. Nog drie kinderen kwamen er. Twee zoons en een dochter.

Bij Puyman waren duidelijke principes en grenzen. Je werd gestimuleerd om je talenten te benutten. Er werd heel wat afgeknutseld, creatief waren ze allen. Ook waren ze veel in de natuur, waarbij Herman de voorkeur had om weg van het gebaande pad te gaan. Toen Herman met vervroegd pensioen ging was hij druk met vrijwilligerswerk bij Het Rode Kruis en hij was samen met An zeer actief in de kerk. Herman

maakte van alles, onder andere een metalen standaard voor de collectezakken. Ook was hij actief bij verhuizingen van predikanten (kan ik uit eigen ervaring van getuigen).

Zijn schuurtje was een favoriete plek. De familie werd groter er kwamen 9 kleinkinderen en 9 achterkleinkinderen. Herman en An waren heel actieve Opa en Oma en Opapa en Omama. Herman maakte van alles, voor de kinderen. Een vrachtauto, poppenhuis, circus, spoorbaan, stoommachine en nog veel meer. De wereld veranderde tijdens zijn leven en vooral in meningen en visie veranderde Herman langzaam mee. Met de jaren werd hij langzamerhand meer afhankelijk en had hij zorg nodig. Hij was een dankbare en geliefde bewoner op zijn laatste adres.

5 januari was de afscheidsdienst in Crematorium Peusen in Echt. De kinderen spraken liefdevol en dankbaar, er waren foto's uit het leven van Herman en An, kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. De tekst was Psalm 23, trouwtekst van An en Herman. Over de Goede Herder, over de weg vinden aan Zijn hand. Vooral de tafel die bereid was, kwam aan bod. An die overvloedig zorgde en kookte. Op de kaart van Herman stond, 'Nu weer voor altijd samen'. Dat mag troost geven.

Ds. Agnes Hana- van Bruggen

IN MEMORIAM FIEN TAK – KATUBINMARA

Op 6 januari 2021 overleed Fien Tak-Katubinmara. Ze is 84 jaar geworden. Ze is geboren in Djakarta als oudste meisje in een groot gezin.

Na de oorlog kwam het gezin naar Nederland en vestigde zich uiteindelijk in Graetheide. Een paar jaar na de verhuizing naar Nederland overleed haar vader. Dat was een grote klap voor het gezin. Fien kreeg veel verantwoordelijkheid te dragen in het gezin nadat haar vader wegviel. Weer een paar jaar later leerde ze Alex Tak kennen. Hij was eveneens afkomstig uit Indonesië. Ze trouwden in 1958. Na hun huwelijk vertrokken ze naar Huizen (Noord-Holland). Niet lang daarna keerden ze terug naar Geleen en vestigden zich na enige tijd in de Trompstraat. Tot aan haar overlijden heeft Fien er gewoond.

Ze ging zowel naar de Molukse kerk als naar de Nederlands Hervormde kerk, het houten Tunnelkerkje. Lang heeft ze meegezongen in het koor van de Molukse kerk. Naast de zorg voor haar gezin, had ze buitenshuis haar werk. Een groot en verdrietig verlies in haar leven was het overlijden van haar man Alex in januari 1995. Fien was nog geen 60 jaar toen hij overleed. Tegelijk aanvaardde Fien ook de dingen zoals ze waren. Haar levensmotto was: "Het is zoals het is. En het komt zoals het komt". Ze ging dan ook niet bij de pakken neerzitten. Het waren vooral de kleinkinderen die haar door deze moeilijke periode heen hebben geholpen. Veel heeft ze met haar kleinkinderen gedaan en ondernomen. Later, toen de achterkleinkinderen in haar leven kwamen, gaven die haar veel blijdschap.

Daarnaast had ze haar hobby's, zoals naaien en eten koken. Ze deed mee met allerlei activiteiten en ze had haar vriendinnen. En binnen dat geheel had ook de kerk bij haar een plek. Zolang het ging, kwam ze naar de Ontmoetingskerk. De laatste jaren werd ze minder mobiel. Maar je hoorde haar echter nooit klagen. Ze was klein van gestalte, maar ze was een kranige en sterke vrouw.

Begin nieuwjaar werd ze opgenomen in het ziekenhuis en overleed daar een paar dagen later. Met Fien verliezen we een vrouw die recht door zee was. Ze had altijd belangstelling voor wat er om haar heen gebeurde. Ze was dan ook zeer betrokken bij haar kinderen, klein- en achterkleinkinderen. Op woensdag 13 januari was het afscheid in het crematorium. Daar lazen we Psalm 23. De Heer is mijn Herder. Op die Herder heeft ze gedurende heel haar leven haar vertrouwen gesteld.

Pier Prins

IN MEMORIAM SJRA SAVELKOUL

Op 6 januari 2021 overleed Srja Savelkoul in de leeftijd van 67 jaar. Srja is geboren en getogen in Grevenbicht. En hij heeft er altijd gewoond. Na de lagere school bezocht hij de ambachtsschool.

Heel lang heeft hij gewerkt als specialist in meet- en regeltechniek in de gebouwen van het ABP in Heerlen. Van jong af aan kende hij in Grevenbicht Rina van Didden. In 1976 traden ze in het huwelijk. Het jaar daarna volgde de kerkelijke inzegening in het Podiumkerkje. Ze kregen twee dochters. Later kwamen schoonzoons en vijf kleinkinderen in hun leven. Zij allen betekenden veel voor hem en hij was trots op hen.

Srja was iemand die niet weg te denken viel uit de Grevenbichtse gemeenschap. Hij was actief in vele verenigen en clubs en bijeenkomsten. Hij kwam op voor de gemeenschap en voor verbindingen tussen mensen. Hij stond altijd klaar voor anderen. Als jarenlange

voorzitter (bijna 40 jaar) en energieke kartrekker van de stichting "Het Gabrielfonds" heeft hij veel voor de gemeenschap van Grevenbicht gedaan. Hij had altijd leuke ideeën, die hij ook probeerde uit te voeren. Zo heeft hij ervoor gezorgd dat een paar bekende standbeelden in Grevenbicht gerealiseerd konden worden. En ook het bord met het oecumenisch "Onze Vader" in het Podiumkerkje is door zijn initiatief tot stand gekomen.

Aan zijn drukke en veelzijdige bestaan kwam een eind toen hij in 2010 getroffen werd door een herseninfarct. Zijn ziek-zijn bracht met zich mee dat zijn wereld steeds kleiner werd.

De energie en de voortvarendheid, die zo kenmerkend voor hem waren, verdwenen meer en meer.

Toch probeerde hij ondanks zijn beperkingen er wat van te maken. Liefdevol en zorgzaam werd hij in de jaren van zijn ziek-zijn ondersteund door Rina en de kinderen. Vorig najaar werd Srja opgenomen in de Lembergh, waar hij ook is overleden. Nu mag hij geborgen zijn in het licht en de vrede van God.

Op 16 januari was het afscheid in het Podiumkerkje in Grevenbicht. We lazen in de dienst uit Prediker 3: "Voor alles wat er gebeurt is er een uur, een tijd voor alles wat er is onder de hemel". Na de dienst werd met een laatste groet Srja uitgeleide gedaan uit Grevenbicht.

Pier Prins

IN MEMORIAM HERMAN VAN HARDEVELD

Op 13 januari 2021 is geheel plotseling en onverwacht overleden: Herman van Hardeveld. Hij is 82 jaar geworden. Herman is geboren in Heerlen. Via de kerk in Treebeek leerde hij Anneke Mulder kennen. Ze trouwden in april 1961.

Na hun huwelijk vestigden ze zich in Sittard, vanwege het werk van Herman bij Philips. In Sittard werden hun twee kinderen geboren. In Sittard hebben ze altijd prettig gewoond in een fijne buurt. Als gezin waren ze nauw betrokken bij de Hervormde Gemeente in de Gruizenkerk. Herman is er een tijd diaken geweest. In 2001 verhuisden Herman en Anneke naar een comfortabel appartement in Beek. Voor Herman was het aanvankelijk wennen, maar spoedig voelde hij zich thuis in de nieuwe woonomgeving. En al snel was hij huismeester van het appartementencomplex. In de kelder had hij zijn hobbyruimte, waarin hij uren kon doorbrengen.

Hij was de steun en toeverlaat voor zijn vrouw Anneke en hij deed veel in de huishouding. Ze hadden al de jaren door een hechte band met elkaar en konden goed praten over het geloof en vele andere zaken.

Herman was een meelevende en belangstellende vader voor zijn kinderen en later ook als schoonvader en opa voor zijn zes kleinkinderen.

Hij genoot van de dingen die hij deed zoals het jarenlang zingen in Sittards mannenkoor en het mannenkoor "Mignon". Op vakantie gaan in Spanje en vooral in Zeeland deed hij heel graag.

We hebben Herman gekend als iemand die de kerk een warm hart toedroeg. Hij heeft zich dan ook veelvuldig ingezet voor de kerkelijke gemeente. Vele jaren liep hij de "Actie Kerkbalans" in Beek en was tot het laatst toe collectant in de Ontmoetingskerk. Herman deed zijn taken nauwgezet en altijd op bescheiden en liefdevolle wijze. Zo stond hij ook altijd voor anderen klaar.

We lazen in de afscheidsdienst op 21 januari een Bijbelvers over Gods liefde: "Bedenk toch hoe groot de liefde is die de Vader ons heeft geschonken!" (1 Johannes 3: 1). Vanuit die liefde heeft Herman geleefd en wist hij zich verbonden met zijn vrouw, zijn gezin, zijn werk, de kerk en vele anderen. Na de dienst in de Ontmoetingskerk op 21 januari was het laatste afscheid in het crematorium.

Pier Prins

DIACONIE – ZWO

PROTESTANTSE GEMEENTE MAAS- EN BEEKDAL FAIRTRADE GEMEENTE

Het duurde even maar in december kwam dan toch het bericht van de landelijke organisatie Fairtrade Gemeenten dat deze mooie titel onze Protestantse gemeente Maas- en Beekdal is toegekend. De kerkenraad heeft het bericht met veel genoegen ontvangen.

De Johanneskerk wordt al sinds 2009 gesierd met het bordje Fairtrade Kerk. Ook op de gevel van de Ontmoetingskerk zal dit binnenkort te zien zijn. Maar wat betekent dat feitelijk, de status van Fairtrade Kerk behalen en wat is het doel ervan? Voor onze gemeente betekent dit dat we zoveel mogelijk producten kopen die het Fairtrade keurmerk 'Max Havelaar', hebben. Te denken valt aan:

koffie, thee, suiker, avondmaalswijn maar ook een Fairtrade cadeautje voor iemand die bijvoorbeeld een lezing houdt of om een andere reden een bedankje krijgt namens onze gemeente.

In de Johanneskerk is al sinds jaar en dag het mini-wereldwinkeltje, een initiatief van de werkgroep ZWO. Daar worden ook allerlei Fairtrade-producten te koop aangeboden, zoals chocolade, koffie, thee en cadeautjes. Ieder jaar kunt u daar ook eerlijk geproduceerde kerstkaarten aanschaffen.

Het doel van Fairtrade: mensen die mooie en lekkere producten maken, een eerlijke prijs betalen voor hun werk. Hierbij gaat het om kleinschalige productie, koffie- thee- en cacao-boeren die nauwelijks kunnen concurreren met multinationals. Of plaatselijke bedrijfjes waar bijvoorbeeld zijde of katoen wordt geweven of waar mooie kunstnijverheid gemaakt wordt. Daarnaast is het belangrijk dat deze bedrijfjes ondersteund worden in duurzaam produceren, waarbij de grond niet uitgeput wordt en arbeiders veilig kunnen werken. Ook kerken kunnen een belangrijke rol spelen bij de bevordering van Fairtrade. Door zelf Fairtrade producten te gebruiken en anderen te stimuleren om hetzelfde te doen.

Een hele eer dus, dat we nu als nieuwe gemeente deze titel verkregen hebben, maar het is ook een verantwoordelijkheid. Onze opdracht is dat we zo goed mogelijk eerlijke en duurzame handel ondersteunen. Daar kan iedereen een bijdrage aan leveren.

Namens de Diaconie en ZWO, Joke van der Steen

KOMENDE COLLECTES

Collecte 7 februari – Rampenbestrijding Bangladesh.

Bijna jaarlijks treden in Bangladesh de rivieren buiten hun oevers. Een ramp, maar het rivierwater zorgt wel voor vruchtbaar land. Klimaatverandering heeft tot gevolg dat de overstromingen heftiger en meer onberekenbaar worden. Mensen moeten hier goed op voorbereid worden: huizen moeten op een hogere plek gebouwd worden of verder van de rivier. Er is een waarschuwingssysteem nodig zodat mensen zichzelf en hun vee op tijd in veiligheid kunnen brengen. Kerk in Actie helpt lokale partnerorganisaties om trainingsprogramma's rampenpreventie te organiseren. 7 februari collecteren we voor dit project. U kunt bijdragen aan deze collecte door een gift over te maken op banknummer NL57 INGB 0001 0386 40 t.n.v. Diaconie Protestantse Gemeente te Maas- en Beekdal, met vermelding Bangladesh 7/2/21. Dank voor uw hulp.

Collecte 14 februari - NIET LANGER AFHANKELIJK VAN VOEDSELHULP: Noodhulp Ethiopië (kerk in actie)

**Kerk
in Actie**

In het zuidoosten van Ethiopië valt door klimaatverandering steeds minder regen. Daardoor mislukken oogsten vaker. Kerk in Actie zette met onder andere de Ethiopische kerk in acht dorpen een succesvolle proef op, zodat mensen geen voedselhulp meer nodig hebben. Ieder dorp krijgt landbouw met irrigatie, gewassen die tegen droogte

kunnen, spaargroepen, een restaurant en winkel. Door deze nieuwe bronnen van inkomsten zijn mensen minder afhankelijk van de oogst.

Restaurant en winkel

In elk dorp krijgen tien vrouwen een startkapitaal: vijf runnen samen het restaurant, vijf de winkel. Muntaha (23) verkoopt in haar winkel rijst, aardappels, tomaten en uien van boeren uit haar dorp en suiker, bakolie, zeep en meel uit de stad. Meymuna (25) serveert in haar restaurant injera's en koffie. In een half jaar hebben ze ieder al 200 euro verdiend. Meymuna: "Een deel investeren we weer in ons restaurant. Van de rest heb ik twee koeien gekocht om vet te mesten, en een stuk grond. Mijn man bouwt daar een huis, waar we kamers willen verhuren." Extra inkomsten maakt dromen waar en helpt het hele dorp vooruit.

Helpt u mee om meer dorpen zo'n kans te bieden?

Wat kan Kerk in Actie met uw bijdrage doen?

- 20 euro: een vrouw leert deelnemen aan een spaargroep
- 22 euro: een persoon krijgt droogtebestendige zaden

- 30 euro: een vrouw leert een winkel of restaurant starten
- 663 euro: vijf vrouwen kunnen een restaurant beginnen
- 715 euro: een generator en slangen voor irrigatielandbouw

U kunt bijdragen aan dit project door een gift over te maken op banknummer NL57 INGB 0001 0386 40 t.n.v. Diaconie Protestantse Gemeente te Maas- en Beekdal onder vermelding Ethiopië 14/2/21. Dank voor uw bijdrage.

Collecte 21 februari - Werelddiaconaat

Vanwege de grote armoede in Moldavië werken veel inwoners in het buitenland. Kinderen en ouderen blijven vaak alleen achter. Kerken willen er voor hen zijn maar hebben weinig geld en weinig actieve kerkleden. Via partnerorganisaties ondersteunt Kerk in Actie kerkelijke gemeenten met training, advies en financiën bij het opzetten van lokale diaconale initiatieven. Kinderen en jongeren worden getraind om eenzame en zieke ouderen te helpen. Andersom bieden de ouderen de jongeren die opgroeien zonder ouders een veilige plek. Geef ouderen en jongeren in deze moeilijke situatie de zorg en aandacht die niemand anders hun kan geven. Uw gift voor deze collecte is zeer

welkom.

U kunt een bijdrage overmaken op banknummer NL57 INGB 0001 0386 40 t.n.v. Diaconie Protestantse Gemeente te Maas- en Beekdal, onder vermelding: Werelddiaconaat Moldavië 21/2/21.

Collecte 28 februari - EEN KERK VOOR IEDEREEN: 40 dagentijd (kerk in actie)

In Nederland gaan er steeds minder mensen naar de kerk. Maar dat betekent niet dat er geen behoefte is aan zingeving. Kerken spelen hierop in met alternatieve vormen van kerk zijn. Pioniersplekken vormen een nieuwe christelijke geloofsgemeenschap waarbij de boodschap van het Evangelie niet losgelaten, maar op een andere manier gedeeld wordt.

De afgelopen jaren zijn meer dan 150 pioniersplekken door heel Nederland ontstaan, nieuwe vormen van kerk-zijn die passen bij de omgeving. Zoals Seinpost Slinge in Rotterdam: een open en betrokken community rondom het christelijk geloof waar

iedereen welkom is. Mensen komen er zowel door de week als op zondag samen. De bezoekers die komen zijn veelal mensen met gebroken levens, kwetsbaar en in moeilijke omstandigheden. Pioniersplek Seinpost Slinge is maatschappelijk betrokken. Met verschillende activiteiten zet ze zich in voor het welzijn in de wijken Pendrecht en Zuidwijk in Rotterdam. De Protestantse Kerk in Nederland ondersteunt deze pioniersplekken en nieuwe vormen van kerk-zijn. Ze staan altijd in verbinding met een bestaande gemeente, want 'oude' en nieuwe kerken hebben elkaar nodig.

Kijk voor meer informatie op: www.protestantsekerk.nl/pionieren.

U kunt bijdragen aan dit project door een gift over te maken op banknummer NL57 INGB 0001 0386 40 t.n.v. Diaconie Protestantse Gemeente te Maas- en Beekdal onder vermelding: Kerk voor iedereen 28/2/21. Dank voor uw bijdrage.

COLLEGE VAN KERKRENTMEESTERS

DE LINK TUSSEN BETAALGEMAK EN ONDERLINGE VERBONDENHEID

Op het moment van schrijven van dit artikel is de Actie Kerkbalans 2021 enkele dagen geleden begonnen en is in Den Haag net besloten om een avondklok in te stellen. Wij denken na hoe we onze vrijwilligers minder kunnen belasten en tegelijkertijd de mogelijkheden voor onderlinge contacten openhouden. We zien mogelijkheden in het gebruik van digitale oplossingen, die ook nog financiële voordelen opleveren voor onze gemeente. Daarbij speelt uw e-mailadres een hoofdrol.

Steeds meer gemeenteleden maken gebruik van digitaal betalen. Daarvoor heeft de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal twee verschillende mogelijkheden: Automatische Incasso en SKG Collect. De eerste werd in 'Geleen' ingezet voor de Actie Kerkbalans en de tweede werd voor verschillende financiële acties gebruikt in 'Sittard'.

SKG Collect is een soort webwinkel, die gebruikt kan worden voor het bestellen van collectebonnen, maar ook voor het overmaken van bijdragen voor digitale collectes (bijv. de Paascollecte, die al een aantal jaren in Sittard gehouden werd), de solidariteitskas en de Actie Kerkbalans. De betalingen vinden plaats via iDEAL.

Het gebruik van SKG Collect betekent voor onze gemeente een besparing, omdat we geen post meer hoeven te sturen en de bankkosten lager zijn. Bovendien worden de ontvangen bijdragen automatisch geboekt wat fouten voorkomt en minder tijd kost voor de vrijwilligers die de betaaladministratie doen.

Nog maar een klein deel van onze gemeente maakt gebruik van SKG Collect. Gezien de voordelen die dat voor onze gemeente biedt, zouden wij het gebruik graag zien toenemen. Daarvoor is uw toestemming nodig. Gebruikt u SKG Collect nog niet, maar bent u geïnteresseerd in de mogelijkheden? Stuur dan een mailtje naar Irp@pgmbd.nl. We zullen u daarna benaderen over de mogelijkheden en hoe het verder gaat.

We zouden uw e-mailadres ook graag voor andere doeleinden willen gebruiken. We denken daarbij aan pastorale en diaconale activiteiten, het toesturen van onze nieuwsbrief, de digitale versie van Onderweg, etc.. Ook daarvoor is uw toestemming nodig. Als u een mailtje stuurt naar Irp@pgmbd.nl, zullen wij u een formulier sturen, waarin u uw wensen m.b.t. het gebruik van uw contactgegevens kunt aangeven.

Vervolgens zullen wij zorgen dat daarmee overeenkomstig uw wensen wordt omgegaan.

Als u geen internet heeft of geen betalingen via internet doet, blijft u een acceptgiro ontvangen en kunt u op de voor u vertrouwde manier blijven betalen.

College van Kerkrentmeesters

WIJZIGING TENAAMSTELLING BANKREKENINGEN PGMBD

Hoewel de officiële samenvoeging tot de Protestantse Gemeente te Maas- en Beekdal alweer een tijdje achter ons ligt worden er op de achtergrond nog allerlei zaken geregeld.

Een niet onbelangrijke actie waar u binnenkort mee te maken kunt krijgen is de wijziging van de tenaamstelling van de bankrekeningen. Wellicht heeft u betaalopdrachten voor bijvoorbeeld de actie Kerkbalans lopen of maakt u binnenkort een nieuwe betaalopdracht aan voor 2021. Houd er dan rekening mee dat bij het bankrekeningnummer dat u gebruikt de nieuwe naam "Protestantse Gemeente te Maas- en Beekdal" hoort. Als u dit vergeet aan te passen, krijgt u naar alle waarschijnlijkheid een waarschuwing te zien in uw online betalingsomgeving dat er een andere naam bij het bankrekeningnummer hoort en wordt u gevraagd dit te accepteren.

Heeft u naar aanleiding van dit bericht nog vragen dan kunt u me bellen (046-4514246) of mailen (penningmeester@pgmbd.nl).

Bert Bosman, penningmeester

VERWARRING OVER DE EINDEJAARSCOLLECTE

Er kwamen in de afgelopen dagen bij de Kerkenraad en het College van Kerkrentmeesters veel vragen binnen van verontruste leden over de recente Eindejaarscollecte, waarop ik hier een korte toelichting wil geven:

- Wat is de Eindejaarscollecte?
Het betreft een vaste collecte op het rooster van de PKN bestemd voor het werk van de eigen gemeente. Deze werd bij de Voormalige PGSG jaarlijks gehouden, maar bij de voormalige PGGBU niet. Een ander voorbeeld is de Paascollecte waarvoor hetzelfde geldt.

- Waarom staat er een bankrekeningnummer van de voormalige PGSG op de acceptgirokaart? Sinds de samenvoeging tot de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal vallen alle bankrekeningen onder de nieuwe gemeente. Een enorm aantal dat hoge kosten met zich meebrengt en we willen dat aantal bankrekeningen terugbrengen op een zorgvuldige manier. De naamswijziging van de bankrekeningen die we willen behouden is in gang gezet maar dit proces kost tijd. Het gaat in het bestek van dit artikel te ver om dat precies uit te leggen, maar er moeten eerst aantal zaken geregeld zijn waaronder de samenvoeging van de gemeenten in één ledensysteem (de Ledenregistratie van de Protestantse Kerk in Nederland). Helaas kost dit proces meer tijd dan we zouden willen.

Voor de ontstane verwarring bieden wij onze excuses aan, maar we vragen ook begrip van de leden van onze gemeente. Hoewel de samenvoeging al meer dan een halfjaar een feit is, vindt er op de achtergrond nog heel veel werk plaats in College en kerkenraad om de puntjes op de spreekwoordelijke i te zetten. Komt u iets tegen dat volgens u niet klopt of wat u niet begrijpt. Blijf dat dan melden zodat we het kunnen aanpakken.

Bert Bosman, penningmeester

ACTIVITEITEN

In verband met Corona zijn alle voor februari geplande activiteiten voor verdieping en ontmoeting vervallen. Wij nodigen u uit contact met elkaar te zoeken via telefoon, een kaartje, een één op één bezoek, een wandeling, of digitaal. Mocht er toch iets doorgaan, dan leest u dat in de nieuwsbrief en op de website. Tot in betere tijden!

BIJ DE DIENSTEN

WEEK VAN GEBED VOOR DE EENHEID

In Geleen én in Sittard is daar al jaren binnen de plaatselijke oecumene aandacht voor en zijn er gezamenlijke diensten en vespers.

Dit jaar was het een bijzondere uitdaging om daar vorm aan te geven, niet alleen omdat we door de corona-beperkingen niet samen kunnen vieren. Maar ook omdat er binnen onze kerkelijke gemeenten en parochies veel veranderd is o.a. door fusies en voorgangers die vertrokken naar Oosterbeek, al dan niet met emeritaat.

In Sittard is er al jaren een werkgroep (met steeds wisselende samenstelling) van parochianen uit Vrangendael en gemeenteleden uit de Johanneskerk, die de oecumenische diensten vormgeeft. In de voorbereiding is er veel contact geweest. Daarbij zijn ideeën, gebeden en liederen gedeeld en er zijn boodschappen naar elkaar uitgewisseld. In de dienst van 17 januari in de Ontmoetingskerk werd een brief voorgelezen, geschreven door Ren Lantman namens de Parochie van Vrangendael. Vanuit de Parochie uit Geleen was er een videoboodschap.

Vanuit onze gemeente hebben Dick Haster en ik een brief gestuurd naar Vrangendael, die is voorgelezen in de dienst van 24 januari. Zo werd er verbinding gezocht rond het thema: Blijf in mijn liefde en je zult veel vrucht dragen.

Christel Prins

BRIEF AAN DE PAROCHIE CHRISTUS HEMELVAART-H. JOZEF, IN SITTARD

Geachte broeders en zusters van de Parochie Vrangendael, beste medereizigers op weg naar de eenheid in Christus. Een hartelijke groet voor jullie allen vanuit de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal hier in Sittard-Geleen.

De viering van samen op weg zijn in de Week van Gebed voor Eenheid is anders dan voorheen. We kunnen nu niet te gast zijn bij elkaar om samen te delen in de blijdschap van het geloof in God.

En juist in deze tijd hebben we de inspiratie en het delen van onze levensverhalen nodig. Onze wegen mogen verschillen, onze bestemming is toch dezelfde. Wij vinden inspiratie in het delen van het woord en de wijze waarop wij ons geloof beleven en uitdrukken. Paulus wilde in zijn brieven zijn bemoediging overbrengen, zijn trots op wat de lezers bereikt hadden, zijn oprechte betrokkenheid en vertrouwen. Dat is ook de boodschap van deze brief. "Blijf in Zijn liefde" betekent voor ons vooral, volharden in het vertrouwen, ook al is er het nodige verdriet en angst om ons heen.

Ook in die geest hebben wij uw brief ontvangen, onze dank daarvoor. Wij hebben uw brief met elkaar gedeeld aan het begin van de Week voor Gebed om Eenheid. Zo waren wij -ondanks de afstand- toch met elkaar verbonden.

Vandaag vieren jullie rond het thema "Blijf in mijn liefde, dan zal je vrucht dragen".

Die vruchten van ons geloof krijgen mede vorm, doordat wij delen in elkaars levensverhalen en geloofsbelevissen. Dat inspireert ons en maakt ons medereizigers van elkaar op de weg die ons verbindt met en in Christus.

Het doet ons ook uitzien naar elkaar, naar de tijd dat we weer samen kunnen vieren, bidden en zingen. Wij wensen jullie een goede viering en "zingen" jullie Gods zegen toe.

Laat dit een bemoediging voor ons allen zijn:

God zal met je meegaan
als licht in je ogen
en lamp voor je voet
als hand op je hoofd
en arm om je schouder
als baken bij ontij
en verte die wenkt
als groet op je lippen
en hoop in je hart
als stem die je uitdaagt
en woord dat je voorgaat.

BRIEF AAN DE PROTESTANTE GEMEENTE MAAS- EN BEEKDAL

Beste Gemeenteleden,

Een hartelijke groet aan u allen vanuit de parochie Vrangendael, hier in Sittard.

Al jaren hebben onze gemeenschappen de traditie om twee keer per jaar bij elkaar te komen om samen ons geloven te beleven, te vieren met zang, gebed, overweging en onderlinge ontmoeting.

Helaas is dat september vorig jaar niet gelukt en gaat dat ook nu niet – gescheiden als wij zijn door de coronamaatregelen, waaraan we ons behoedzaam gehouden weten.

Deze groet lijkt dus een beetje op datgene, wat Paulus aan het begin en aan het einde van zijn brieven aan de verschillende gemeenten liet optekenen. Hij kon niet overal tegelijk komen, maar aan de handgeschreven tekst aan begin en einde van zijn brieven is de gloed van betrokkenheid bij de gelovigen uit alle windstreken voelbaar. Zie deze groet als een handschrift aan jullie allen.

Het thema van de bidweek van de Eenheid brengt ons samen: 'Blijf in Mijn liefde'. We worden uitgenodigd eerst in onszelf te keren om de inspiratie van het geloven te onderzoeken en te voelen. Speciaal in verbondenheid met Jezus Christus, in wiens voetspoor onze gemeenten, parochies en kerken gaan. We voelen ons daarin ook verbonden met elkaar en we staan open naar de wereld om ons heen. Zover als onze

mogelijkheden reiken willen we handen en voeten geven aan ons geloven, over grenzen heen. Ook al is die grens naar elkaar toe vandaag jammer genoeg wat strak getrokken.

Genade en vrede, schrijft Paulus een aantal keren in zijn persoonlijke handschrift aan de gemeenten. Dat wensen we jullie ook toe, in herkenning en verbondenheid. Moge het een goede viering zijn, en dat de lofzang van de voorzangers (en de muzikale begeleiding) in Vrangendael te horen mag zijn!

Alle goeds, en het ga u goed!

Parochie Vrangendael

KERKDIENTEN; BEGIN VAN DE VEERTIGDAGENTIJD

Zoals het er nu naar uitziet, zullen we ook in februari nog wel te maken hebben met alleen maar online diensten. Maar hopelijk is er later in de maand weer wat meer mogelijk. Februari is ook de maand, waarin de Veertigdagentijd begint. De eerste zondag van die veertigdagentijd is op 21 februari.

De zeven werken van barmhartigheid- Pieter Brueghel

Dit jaar is het thema van “Kerk in actie” voor de Veertigdagentijd “Ik ben er voor jou, zeven keer barmhartigheid”. In deze periode voor Pasen wordt aandacht geschonken aan de Zeven Werken van Barmhartigheid. Die zeven werken zijn:

- zieken bezoeken
- dorstigen te drinken geven
- vreemdelingen onderdak bieden
- naakten kleden
- hongerigen te eten geven
- gevangenen bezoeken
- doden begraven

Zes van deze werken zijn gebaseerd op de woorden van Christus volgens Mattheüs 25:35-36: “Ik had en jullie gaven mij te eten, ik had dorst en jullie gaven mij te drinken. Ik was vreemdeling en jullie namen mij op, ik was naakt en jullie kleedden mij. Ik was ziek en jullie bezochten mij, ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe. Het zevende werk: de doden begraven, is ontleend aan het apocriefe boek Tobit 1:17, waarin speciaal de zorg voor de overledenen wordt benadrukt. Werken van barmhartigheid zijn van oudsher daden van christelijke naastenliefde; het zijn werken die uit liefde tot de naaste en uit liefde tot God verricht worden.

Voorafgaande aan de Veertigdagentijd is er het carnaval. Velen die van carnaval houden, moeten het dit jaar missen vanwege de coronamaatregelen. Tallozen zien elk jaar uit naar dit feest en genieten ervan. Wat is dat eigenlijk: genieten? Waar kun je van genieten in deze lastige tijden met veel beperkingen? En hoe verbind je genieten met geloven? Zie hier een mooi onderwerp voor de kerkdienst op “carnavalszondag” 14 februari.

Pier Prins

KERKDIENTEN

Zondag 14 februari (alleen online)

10.30 uur: Johanneskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: KIA: noodhulp Ethiopië, kerk

Zondag 21 februari (alleen online)

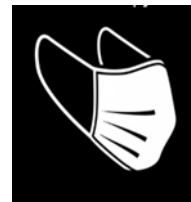
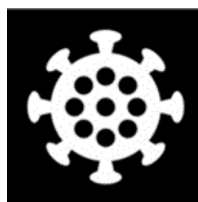
1e zondag veertigdagentijd
10.30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: Ds. Joke Zuidema
Collectes: werelddiaconaat; Moldavië, kerk

Zondag 28 februari (alleen online)

2e zondag veertigdagentijd
10.30 uur: Johanneskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: missionair werk, kerk

Zondag 7 maart (alleen online)

3e zondag veertigdagentijd
10.30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: zending Colombia, kerk

De diensten zijn onder voorbehoud van de coronamaatregelen. Voor het bijwonen van diensten moet u zich opgeven. Dat kan bij voorkeur via de website www.pgmbd.nl/aanmelden maar ook via Wim Hendriks, tel: 06-10515291 of Joke van der Steen tel: 046-4584618
De diensten zijn ook te volgen via KerkTV

“Want er is altijd licht, als we maar dapper genoeg zijn om het te zien. Als we maar dapper genoeg zijn om het te zijn.” (Amanda Gorman blz. 4)